

N:o 162.

Af herrar **J. Ström** i Transtrand och **S. L. Olsson** i Älfvalsåsen,
i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande tillägg till § 5 i förordningen den 21 december 1857 om ägors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 49 till årets Riksdag innehåller förslag om tillägg till § 5 i förordningen den 21 december 1857 om ägors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet, med anledning af hvilket förslag vi anhålla få fästa uppmärksamhet på de stora olägenheter, som inom Dalarne och synnerligast i denna provins' nordliga delar skulle blifva följden af en sådan lagändring.

Jordägarne i dessa trakter hafva till följd af socknarnas och därinom varande byars och gårdars lägen fått sina skogsskiften utlagda vanligast i stor längd, men ringa bredd. Detta därför, att hvarje hemman skulle kunna få åtminstone ett skogsskifte stötande till inägojorden. Byarne äro nämligen liggande längs efter någon floddal eller omkring någon sjö, och de obebyggda skogsmarkerna sträcka sig på sida därifrån. Det är därför icke ovanligt att finna skogsskiften en half mil i längd och endast 15 à 25 meter i bredd. Om en jordägare därför blefve hänvisad att uteslutande beta sina kreatur på en sådan skogsmark, till följd af att hans granne besatt vissa delar af sitt bredvid liggande skifte med skogsfrö och därför äger rätt att utan stängsel hafva det fredadt, så skulle det för den förstnämnde vara omöjligt att hålla sådan vård om sina hemdjur, att de icke komme in på grannens besådda marker. Så länge därför icke produktio-

nen af foder blifvit så uppdrifven — hvilket ingalunda är förhållandet i ofvannämnda trakter — att kreaturen året om kunna stallfodras och icke behöfva utsläppas på bete annorlunda än möjligen i hage, skulle antagandet af en sådan lagändring nästan omöjliggöra all betning i skogsmarkerna och därigenom i hög grad försvåra boskapsskötseln och hindra dess utveckling på dessa trakter. Hvilken skada detta skulle medföra för orter, där boskapsskötseln måste betraktas såsom hufvudnäring, behöfver icke sägas. Att frösådd på skogsmark blefve skyddad framför t. ex. foderodling, för hvilkens fredande stängselskyldighet fortfarande skulle gälla, synes äfven högst oegentligt.

På grund häraf och på de skäl i öfrigt, som af justitierådet Carlson vid förslaget granskning i högsta domstolen däremot anförts, få vi vördsam samt hemställa,

att Riksdagen måtte, åtminstone såvidt angår Kopparbergs län, afslå den af Kungl. Maj:t föreslagna ändringen om tillägg till § 5 i förordningen den 21 december 1857 om ägors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet.

Stockholm den 11 mars 1903.

Joh. Ström

Smeds Lars Olsson

I motionens syfte instämma:

Ollas A. Eriksson. *Sam. Söderberg.* *B. P. Ersson.*
A. Hansson, *D. Persson,*
 Solberga. Tällberg.